

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoE/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216213835
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4216213835.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Ingrid Doležajovej, v exekučnej veci oprávnenej: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, proti povinným: 1/ S. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. J. Q. XXX, 2/ D. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. J. Q. XXX, o vymoženie 1.686,72 eura s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie, na odvolanie oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 12. februára 2020, č. k. 5Er/1030/2016-26, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením zamietol súd prvej inštancie žiadosť súdneho exekútora Z.. Y. K. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V dôvodoch svojho uznesenia uviedol, že exekučným titulom v konaní bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbitr so sídlom v Žiline, Framborská 3605, sp. zn. RK-PC-1933/14-EK zo dňa 29. 09. 2015, vydaný na základe porušenia Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19. 06. 2012. Vzťah medzi oprávnenu a povinnými posúdil ako spotrebiteľský, aplikujúc naň ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3 a ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 69/2012 Z. z. (ďalej len „OZ“). Poukázal na ust. § 44 ods. 2, § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej aj „Exekučný poriadok“, „EP“), § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Skúmal, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, ktorá môže mať formu osobitnej písomnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Dôvodil, že rozhodcovská zmluva, resp. rozhodcovská doložka, musí mať písomnú formu inak je neplatná, pričom písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli. Za týmto účelom preskúmal oprávnenu predloženú zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19. 06. 2012 a rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19. 06. 2012, podľa ktorej: „Akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov: Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., IČO: 44 130 481, so sídlom Križna 56, 821 08 Bratislava, zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka č. 52189/B, Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbitr s.r.o., IČO: 44 826 460, so sídlom Zvolenská cesta 37, 974 01 Banská Bystrica, zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica, oddiel: Sro, vložka č.16626/S. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh“. Uvedenú formuláciu rozhodcovskej

zmluvy nepovažoval za platnú rozhodcovskú zmluvu, pretože takto formulovaná rozhodcovská zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľov tým, že im znemožňuje brániť ich práva pred všeobecným súdom v prípade, keď oprávnenou je podaná žaloba na rozhodcovský súd. Argumentoval, že vznik rozhodcovskej zmluvy vyžaduje preukázateľné individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie. Z obsahu spisu nezistil, že by v rámci kontraktácie došlo k naplneniu zákona, že by príslušný zamestnanec oprávnenej s odbornou starostlivosťou najprv poučil povinných a nechal im priestor na rozhodnutie a voľbu. Predtlačené poučenie oprávnenej v rozhodcovskej zmluve o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy nepovažoval za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov rozhodcovského konania. Mal za to, že oprávnená si v tomto smere dôkazné bremeno nespĺnila. Dodal, že rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Nakoľko tieto podmienky neboli splnené a povinní nemali možnosť ovplyvniť ani obsah zmluvy o úvere, ani rozhodcovskej zmluvy, nepovažoval rozhodcovskú zmluvu za zmluvnú podmienku dojednanú individuálne. Rozhodcovskú zmluvu preto vyhodnotil ako nekalú, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Zastal názor, že ak v určitej veci nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a vydať rozhodcovský rozsudok. Takto vydaný rozsudok nepovažoval za je vykonateľný a nemohol byť ani exekučným titulom, pretože nebol spôsobilý byť podkladom na nútený výkon rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené skutočnosti zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie oprávnená domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a vydanie povedenia súdному exekútorovi. Tvrdila, že súdom prvej inštancie uvádzané dôvody neplatnosti a neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy sú založené na záveroch, ktoré odporujú zákonu, nemajú oporu v žiadnom dôkaze, pričom exekučný súd ani len nemal preukázané, že povinní by museli uzavrieť rozhodcovskú zmluvu a exekučný súd sa bez akéhokoľvek dôvodu nezaoberal obsahom rozhodcovskej zmluvy. Tvrdila, že začatie rozhodcovského konania kýmkoľvek zo zmluvného vzťahu, nemôže byť rozhodujúca pre posúdenie platnosti či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy. Zvýraznila, že zákon č. 335/2014 Z. z. výslovne predpokladá, že rozhodcovské konanie začne aj dodávateľ, teda jej nebolo zrejmé ako môže byť začatie rozhodcovského konania dodávateľom protiprávnou skutočnosťou, ak to zákon predpokladá. Mala za to, že exekučný súd sa nedôsledne zaoberal povahou rozhodcovskej zmluvy aj v tom smere, či ide o individuálne dohodnutú zmluvu alebo nie a v zmysle ust. § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka je táto otázka podstatná. K uvedenému dodala, že rozhodcovská zmluva číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 19. 06. 2012 nebola nikdy podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. Je samostatným právnym úkonom, ktorého uzavretie je možnosťou ale nie povinnosťou. To vyplýva z bodu 2. rozhodcovskej zmluvy, ale aj z práva na jednostranné odstúpenie od nej. Poukázala na poučenie spotrebiteľov o tom, že rozhodcovskú zmluvu nie sú povinní uzavrieť, a že táto skutočnosť nebude mať vplyv na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré je významovo jednoznačné a nesporné, zrozumiteľné pre priemerného spotrebiteľa, ktorý si uvedené ustanovenie prečíta. Opätovne poukázala na to, že zák. č. 335/2014 Z. z. predpokladá, že rozhodcovská zmluva bude predformulovaná s tým, že bude obsahovať poučenie podľa uvedeného zákona, preto predloženie formalizovaného návrhu rozhodcovskej zmluvy nie je možné považovať za postup, ktorý potvrdzuje, že zmluva nie je uzavretá individuálne a to len preto, že sa tým poskytuje domnelá ochrana spotrebiteľovi. Zvýraznila, že povinní dobrovoľne podpísali rozhodcovskú zmluvu, pričom boli poučení, že tak urobiť nemusia a z vlastného rozhodnutia nevyužili možnosť od danej zmluvy odstúpiť. Uviedla tiež, že z obsahu rozhodcovskej zmluvy je zrejmé, že konanie pred rozhodcovským súdom je len alternatívne, a teda sa nevyžaduje od spotrebiteľa, aby postupoval len pred arbitrážou. Na podporu svojich tvrdení poukázala na rozhodovaciu prax iných súdov. Uviedla tiež, že žiadny zákon nevyučuje uzavretie rozhodcovskej zmluvy súčasne so zmluvou o revolvingovom úvere. Uzavretie rozhodcovskej zmluvy spolu so zmluvou o úvere nemôže byť preto dôvodom neprijateľnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené uzavrela, že právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie veci bola daná.

3. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 362 CSP), a že spĺňa náležitosti § 365 a nasl. CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania

(§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie oprávnenej nie je dôvodné. Preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

4. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvého inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd v zmysle § 379 a § 380 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR ako aj nálezmi Ústavného súdu SR. Mal za to, že všetky dôvody, ktoré oprávnená uvádzala v odvolaní vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom uznesení, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a druhoinsštančné konanie tvoria jeden celok.

7. V predmetnej veci z obsahu spisu je zrejmé, že na základe návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 03. 08. 2016 sa oprávnená domáhala voči povinným vymozenia pohľadávky vo výške 1.686,72 eura s príslušenstvom. K návrhu priložila exekučný titul - rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-1933/14-EK vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria arbiter so sídlom v Žiline, Framborská 3605, zo dňa 29. 09. 2015, kópiu Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19. 06. 2012 spolu so Zmluvnými dojednaniami, Rozhodcovské zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19. 06. 2012. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie žiadosť súdneho exekútora o vykonanie exekúcie zamietol.

8. Súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak je exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená. V rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Cdo/146/2011 zo dňa 13. 10. 2011 a č. k. 6Cdo/143/2011 zo dňa 18. 01. 2012 Najvyšší súd SR konštatuje, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí ako exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13.10.2011 sp. zn. 3Cdo/146/2011).

9. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

10. Podľa § 41 ods. 1 Exekučného poriadku, účinného do 31. 03. 2017, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti, alebo postihuje majetok.

11. Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených (§ 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, účinného do 31. 03. 2017).

12. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, účinného do 31. 03. 2017, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

13. Podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku, účinného do 31. 03. 2017, súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore preskúma okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu⁴ a či je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z podmienok podľa prvej vety, žiadosť o udelenie poverenia zamietne.

14. Podľa § 243h Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

15. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoSRK“), v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa tohto zákona možno rozhodovať len spotrebiteľské spory, ohľadom ktorých možno uzatvoriť dohodu o urovaní, 1) vrátane sporov o určenie, či tu právo alebo právny vzťah je, alebo nie je; naliehavý právny záujem na určení podľa tohto zákona má len spotrebiteľ.

16. Podľa § 73 ods. 3 ZoSRK, rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

17. Podľa § 73 ods. 4 ZoSRK, na základe rozhodcovskej zmluvy uzavretej pred 1. januárom 2015 môže spor spĺňajúci podmienky podľa tohto zákona po 1. januári 2015 rozhodovať len rozhodca v konaní pred stálym rozhodcovským súdom, ktorí spĺňajú podmienky podľa tohto zákona.

18. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

20. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. S účinnosťou od 01. 01. 2015 je rozhodcovské konanie upravené v dvoch právnych predpisoch, a to v závislosti od strán sporu (účastníkov konania). Zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zákon č. 336/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov zakotvili novú koncepciu právnej úpravy rozhodcovského konania v slovenskom právnom poriadku. Predmetom úpravy zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní je prioritne spotrebiteľské rozhodcovské konanie ako aj s ním súvisiace hmotnoprávne a procesnoprávne inštitúty, zatiaľ čo predmetom zákona o rozhodcovskom konaní je nespotebiteľské rozhodcovské konanie, tzv. „obchodná“ arbitráž. Ako

vyplýva z dôvodovej správy k zákonu o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, cieľom novej právnej úpravy bolo vytvoriť osobitný druh mimosúdneho riešenia sporov blízky rozhodcovskému konaniu, ktorý umožní riešiť spotrebiteľské spory pri zachovaní garancie ochrany práv spotrebiteľa, a to predovšetkým vymedzením spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, vymedzením a sprísnením podmienok, ktoré musí spĺňať stály rozhodcovský súd a rozhodca, zavedením „licencovania“ rozhodcov a stálych rozhodcovských súdov, kognitnou reguláciou procesu spotrebiteľskej arbitráže, mechanizmom súdnej ingerencie, ktorý má odstrániť prípadné pochybenia rozhodcu a vyrovnaním informačnej asymetrie spotrebiteľov zabezpečené prostredníctvom zákonom ustanovených formulárov. V dôsledku prijatia novej právnej úpravy spotrebiteľského rozhodcovského konania, prišlo nevyhnutne aj k relevantným zmenám Exekučného poriadku. Vychádzajúc z prechodných ustanovení Exekučného poriadku (§ 243d ods. 1, 2), pokiaľ išlo o rozhodcovské rozsudky v spotrebiteľských veciach, ktoré boli vydané do 31. 12. 2014, na ich podklade bolo možné začať exekučné konania len do troch mesiacov od účinnosti zákona, pričom uplynutie tejto lehoty spôsobilo nemožnosť udelenia poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi a následný zánik materiálnej stránky právoplatnosti, ktorou je záväznosť rozhodnutia medzi sporovými stranami. V prípade splnenia zákonných podmienok § 243d ods. 1, 2 Exekučného poriadku, a teda začatia exekučného konania do 31. 03. 2015, vznikla povinnosť súdu, preskúmať rozhodcovský rozsudok v spotrebiteľských veciach podľa právnej úpravy účinnej do 31. 12. 2014. Po tomto dátume sa všetky rozhodcovské konania, v ktorých je prítomný spotrebiteľský prvok, resp. spĺňajú náležitosti zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní spravujú zákonom o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

22. V nadväznosti na novoprijatú právnu úpravu došlo k diverzifikácii tzv. všeobecného režimu prieskumu exekučných titulov v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a tzv. osobitného režimu prieskumu rozhodcovských rozsudkov v spotrebiteľských veciach v súlade s § 44 ods. 3 Exekučného poriadku. Ak bol návrh na vykonanie exekúcie podaný na podklade rozhodcovského rozsudku vydaného podľa Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, je príslušný exekučný súd povinný skúmať okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom aj to, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, na základe ktorej bol vydaný spotrebiteľský rozhodcovský rozsudok, obsahuje náležitosti požadované zákonom (§ 3 ZoSRK), ďalej či bol rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcom zapísaným v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory (§ 17 ods. 3 ZoSRK), či bolo rozhodnutie vydané rozhodcovským súdom disponujúcim povolením rozhodovať spotrebiteľské spory (§ 18 ods. 3 ZoSRK), rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti požadované Zákomom o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (§ 40 ZoSRK) a je vykonateľné. Uvedené podmienky musia byť splnené kumulatívne, v opačnom prípade príslušný exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok, zamietne. V komparácii s § 44 ods. 2 je tak zrejmé, že súd rozhodcovský rozsudok v spotrebiteľských veciach ako exekučný titul z hľadiska jeho súladu so zákonom už nepreskúma.

23. K uvedenému právnomu záveru odvolací súd dodáva, že v prejednáwanej veci sa predmetné exekučné konanie začalo dňa 04. 08. 2016, teda v deň, kedy bol doručený spísaný návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Y. K., pričom podkladom na vykonanie exekúcie je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbitr so sídlom Framborská 3605, Žilina, sp. zn. RK-PC-1933/14-EK zo dňa 29. 09. 2015. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že konajúci spotrebiteľský rozhodcovský súd je zapísaný v zozname Ministerstva spravodlivosti medzi stálymi rozhodcovskými súdmi oprávnenými rozhodovať spotrebiteľské spory. Pokiaľ ide o vec samú, je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto skutkových a právnych zisteniach súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Odvolací súd sa preto stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a s osvojením náležitého a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančného súdu, na ktoré v plnom rozsahu súd odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam oprávnenej a na zvýraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva nasledovné.

24. Ochrana spotrebiteľov, ktorú legislatíva európskej únie a členských štátov zabezpečuje, má za cieľ nad rámec základných zásad súkromného práva ako autonómia zmluvných strán, či pacta sunt servanda, zvýšiť ochranu záujmov spotrebiteľov. Dôvody takejto potreby možno hľadať v charaktere priemerného spotrebiteľa, ktorý vstupuje do právnych vzťahov najmä pre aktuálnu potrebu uspokojenia

svojich spotrebiteľských potrieb. Iná kvalita bdelosti v procese kontraktácie sa vyžaduje od subjektu - zmluvnej strany - nespotebiteľa, a iná kvalita bdelosti sa vyžaduje od spotrebiteľa. Je nutné zvýrazniť, že každý jednotlivec musí znášať dôsledky svojich rozhodnutí, preto nemožno zbaviť ani spotrebiteľa civilnej zodpovednosti za neplnenie si povinností vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv. V prípade pasívneho až ľahostajného spotrebiteľa ale nemožno neposkytnúť súdnu ochranu, pretože táto jeho ochrana je založená a rozsahom upravená zákonom, preto je nutné chrániť spotrebiteľa len v obmedzenom rozsahu. Ak teda zákon stanovuje, že neprijateľnou podmienkou (s dôsledkom neplatnosti) je tiež najmä ustanovenie, ktoré vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej zmluvy od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, potom stanovenie konkrétneho rozhodcu, ktorý vec prejedná patrí tiež do množiny neprijateľnej praktiky, podmienky, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach práve z dôvodov uvedených v predchádzajúcich odsekoch tohto rozhodnutia. Odvolací súd poukazuje na to, že prijateľnou rozhodcovskou doložkou obsiahnutou v rozhodcovskej zmluve môže byť taká, ktorá bude so svojimi dôsledkami ozrejmená spotrebiteľovi v čase a spôsobom (bez pridaných „motivačných“ podmienok) kedy si aj priemerný spotrebiteľ dôsledky založenia právomoci rozhodcovského orgánu uvedomí, pričom doložka nevylúči a ozrejmi spotrebiteľovi možnosť vec prejednať v súdnom konaní. Možnosť alternatívne si vybrať rozhodcovské, alebo súdne konanie nemá byť len napísané (v čase zníženej bdelosti spotrebiteľa), ale musí sa javiť byť naplnené vo vzťahu k priemernému spotrebiteľovi aj fakticky. Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľov. Odvolací súd poznamenáva, že predmetná rozhodcovská zmluva znemožňuje spotrebiteľom individuálne ovplyvniť obsah rozhodcovskej ako i úverovej zmluvy, pričom v tomto prípade je potrebné dodať s cieľom vyvrátiť akékoľvek pochybnosti s poukazom na obsah ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, že pri výklade spotrebiteľských zmlúv sa postupuje podľa výkladu, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že je primárne potrebné preskúmať súlad žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi a či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory a či rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti osobitného predpisu a či je vykonateľné v zmysle § 44 ods. 3 EP. Exekučný súd vykonaným dokazovaním uzavrel, že rozhodcovská zmluva nebola uzavretá platne, pretože nebola individuálne dohodnutá, v dôsledku čoho nemohla byť, a teda ani nebola založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbitrator.

26. Odvolací súd nezistil nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie ani v jednej z odvolateľom namietaných okolností. Súd prvej inštancie správne považoval danú zmluvu uzatvorenú medzi účastníkmi za spotrebiteľskú zmluvu podľa ustanovení OZ, pretože medzi účastníkmi ide o spotrebiteľský právny vzťah. Predmetom zmluvy bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru. Veriteľ - dodávateľka je podnikateľ, pričom medzi predmety jeho činnosti patrí aj poskytovanie úverov, pri uzatváraní zmluvy teda konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a ako veriteľ zo zmluvy mal preto pri jej uzatváraní postavenie dodávateľa. Oprávnená a povinná sa v bode 5. uzavretých rozhodcovských zmlúv zo dňa 19. 06. 2012 dohodli na rozhodcovskej doložke citovanej v bode 1. tohto uznesenia. Táto rozhodcovská zmluva je síce tzv. nevýhradnou rozhodcovskou doložkou, teda dáva na výber žalujúcej strane medzi všeobecným a rozhodcovským súdom, avšak v konečnom dôsledku bol výber súdu na žalobcov, pretože v prípade, že sa žalobca rozhodne podať žalobu na rozhodcovský súd, vyberie niektorý z uvedených rozhodcovských súdov a možnosť voľby dlžníka - spotrebiteľa je len iluzórna a reálne mu tento výber neumožňuje. Z podstaty úverovej zmluvy a právneho vzťahu ňou založeného totiž vyplýva, že subjektom, na podnet ktorého začne konanie o zaplatenie dlžnej sumy, bude dodávateľ a teda na ňom bude aj voľba medzi všeobecným alebo rozhodcovským súdom. Súčasťou konštantnej a relevantnej rozhodovacej praxe súdov (judikatúry) je i záver, podľa ktorého možnosť iniciovania sporu zo spotrebiteľskej zmluvy aj spotrebiteľom treba považovať za skôr teoretickú (keďže tu spektrum potenciálnych požiadaviek spotrebiteľa nesplnených druhou stranou zmluvného vzťahu je zjavne veľmi obmedzené, pričom do takéhoto spektra samozrejme nemôže patriť žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku predkladajúca prvotnú voľbu prejednania a takto i rozhodnutia sporu rozhodcom). Rozhodcovská doložka nebola, napriek jej formulácii, skutočne alternatívnou. Dôsledkom

takto uzavretej rozhodcovskej zmluvy je, že spotrebiteľia v skutočnosti ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu strácajú právo brániť sa voči nárokom veriteľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Po tomto výbere už povinní nemali faktickú možnosť podať návrh na začatie konania, resp. brániť sa pred všeobecným súdom, čím došlo k porušeniu Ústavou SR garantovaného práva každého na spravodlivý proces pred nezávislým a nestranným súdom. Takto uzavreté rozhodcovské zmluvy je nutné posúdiť ako neprijateľné v zmysle § 53 ods. 1 OZ a tým absolútne neplatné zmluvné podmienky obsiahnuté v spotrebiteľskej zmluve, nakoľko celkom zjavne spôsobujú značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľov. Rozhodcovská zmluva dojednaná za týchto podmienok môže ľahko slúžiť na obchádzanie platnej právnej úpravy, slúžiacej na ochranu spotrebiteľa. Následkom tejto neplatnosti je skutočnosť, že rozhodcovský súd vôbec nemal právomoc, vzhľadom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, rozhodovať daný spor, preto predmetný rozhodcovský rozsudok nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul.

27. Odvolací súd zvyrazňuje, že je nesporné, že dlžník, ktorému je predložená typová spotrebiteľská zmluva v predtlačí, nemá vzhľadom na takúto podobu zmluvy v zásade reálnu možnosť ovplyvniť jej obsah. Predtlačené poučenie v rozhodcovskej zmluve o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy za situácie, keď je rozhodcovská zmluva uzatváraná v rovnaký deň spolu s úverovou zmluvou, odvolací súd nepovažuje za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov rozhodcovského konania. Povinní v situácií, keď si potrebujú vziať úver, si na jednej strane môžu myslieť, že podpisujú tú istú úverovú zmluvu pozostávajúcu z viacerých listín, zároveň na strane druhej listiny podpisujú v čase, keď medzi stranami neexistuje spor, dlžník sa zameriava len na získanie úveru a nemusí teda venovať rozhodcovskej zmluve takú pozornosť, ako by jej venoval v čase, keď reálne spor vznikne. Preto odvolací súd je toho názoru že spotrebiteľ (povinní) ako slabšia zmluvná strana, neprofesionál, nie je často schopný v danom momente pochopiť a zvážiť všetky dôsledky predložených dokumentov obsahujúcich terminologicky náročný a rozsiahly neprehľadne štruktúrovaný text a v časovej a finančnej tiesni, v ktorej sa nachádza, a pristúpi tak i na také podmienky zmluvy, na ktoré by za iných okolností nikdy nepristúpil. Odvolací súd navyše zastáva názor, že už samotná forma, v akej sú zmluvné dojednania napísané - drobným, ťažko čitateľným, husto popísaným textom - sama o sebe podstatne sťažuje riadne oboznámenie sa spotrebiteľa s obsahom dojednaní v takomto texte obsiahnutými.

28. Odvolací súd zároveň poznamenáva, že pokiaľ ide o argumentáciu oprávnenej, že povinní mohli od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť, avšak tak neurobili, že od zmluvy možno odstúpiť len v prípade, ak je platná. Od absolútne neplatnej Zmluvy sa odstúpiť nedá. Ak je zmluva od začiatku neplatná ex tunc, nie sú splnené zákonné podmienky na dodatočné zrušenie zmluvy. Uvedené nemení nič na neprijateľnom charaktere rozhodcovskej zmluvy, keď v danom prípade bola spotrebiteľom v konečnom dôsledku odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom vo všetkých prípadoch, ak dodávateľka podá voči nim žalobu na rozhodcovskom súde. Dodávateľka núti spotrebiteľov spotrebiteľskou zmluvou ku konaniu, ktoré nie sú povinní vykonať, s cieľom dosiahnutia prejednaní veci pred rozhodcovským súdom a obchádzania ustanovení Občianskeho zákonníka chrániacich spotrebiteľa. Znenie rozhodcovskej zmluvy nemusí odporovať doslovnému zneniu zákonného ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby predmetné ustanovenie dodržané nebolo, teda zákon obchádza (in fraudem legis). Možnosť povinných neprijat' návrh na pristúpenie k rozhodcovskej zmluve, ako aj možnosť odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy do štrnástich kalendárnych dní od jej uzavretia, je podľa názoru odvolacieho súdu len formálnou možnosťou aj z toho dôvodu, že povinní rozhodcovskú zmluvu dostali spoločne s dohodou, obe boli vopred pripravené, s predtlačeným textom a následne boli len dopísané údaje o povinných. Takto vypísané tlačivá nie je možné považovať za individuálne dojednané zmluvné podmienky, a to ani v prípade rozhodcovskej zmluvy. Navyše 14 dní po uzavretí rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami vysoko pravdepodobne neexistoval žiaden spor, pretože nemuselo ešte dôjsť k čerpaniu úveru a ak by aj k čerpaniu úveru prišlo, pri dohodnutých mesačných splátkach úveru nenastala ani splatnosť prvej splátky, na ktorú má veriteľ nárok.

29. Poukazujúc na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol, a preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).